

Arrest

nr. 274 210 van 17 juni 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J.-Y. CARLIER
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERDUSSEN *loco* advocaat J. CARLIER en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 20 oktober 2020 samen met zijn zes minderjarige kinderen België is binnengekomen, diende op 20 oktober 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 3 februari 2022 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 7 februari 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 20/10/2020
Overdracht CGVS: 12/03/2021*

U had op 27 oktober 2021, van 8u36 tot 12u51, een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Somalisch machtig is. Het persoonlijk onderhoud werd bijgewoond door meester Florence Wautelet, loco meester Jean-Yves Carlier.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco in het district Jowhar van de provincie Middle Shabelle, waar u tot aan uw vertrek uit Somalië hebt gewoond. U bent een Soennitische moslim en een lid van de Abgaal clan.

U woonde samen met uw vrouw L.M.H. en uw zes kinderen S.A.O., L.A.O., M.A.O., B.A.O., Ba.A.O. en Y.A.O. (allen O.V. (...)) in Aqab Duco, waar u werkte als groothandelaar. U teelde en verkocht noten en bonen.

Uw problemen begonnen toen uw vrouw op 2 januari 2014 gearresteerd werd door Al-Shabaab wegens de verkoop van qat en sigaretten. Sindsdien hebt u niets meer van uw vrouw gehoord. De dag na haar arrestatie kwamen er twee leden van Al-Shabaab genaamd A. en Ah. naar uw magazijn om het te doorzoeken, waar ze echter niets vonden. Toch namen ze u geblinddoekt mee naar een bos nabij Aqab Duco, waar ze u zes à zeven uur hebben ondervraagd over uw vrouw. Omdat u bleef volhouden dat u niets wist van haar handeltje, hebben ze u vrij gelaten.

Sindsdien stuurde Al-Shabaab elke dag jongeren naar uw magazijn om hen sigaretten of qat te verkopen, waar u niet op in ging. Op 15 september 2020 vroeg A., de zoon van uw oom langs vaderskant, u om de hand van uw dochter aan Ah. te geven. U weigerde omdat uw dochter nog maar veertien jaar oud was, waarop ze u beschuldigden van ongelovigheid. Ah. ging vervolgens naar uw huis waar hij aan uw dochter vroeg met hem te trouwen. Nadat ze weigerde, sloeg hij haar bewusteloos. Toen u die dag op weg naar huis was, hielden A. en Ah. u tegen en gaven u zeven dagen de tijd om uw dochter aan Ah. te geven. U vertelde nadien aan uw moeder wat er gebeurd was, en zij gaf u het eigenaarsdocument van een huisje in Mogadishu, zodat u dit kon verkopen en het land uit kon reizen.

Op 18 september 2020 vertrok u met uw zes kinderen uit Aqab Duco naar Jowhar en op 19 september reisden jullie door naar Mogadishu, waar jullie een maand verbleven in het huis van de halfbroer van uw vrouw, M.O.H. Op 18 oktober 2020 verliet u Somalië en op 20 oktober 2020 kwam u in België aan. Dezelfde dag diende u een verzoek in om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

Bij terugkeer naar Somalië vreest u dat Al-Shabaab u zal vermoorden omdat u hen niet gehoorzaamde, dat uw dochters gedwongen zullen moeten huwen met leden van Al-Shabaab en opnieuw besneden zullen worden door uw moeder, en dat uw zonen gerekruteerd zullen worden door Al-Shabaab.

In het kader van uw verzoek legt u volgende documenten neer: een medisch attest van uw dochter S.A.O. van 16 november 2020 waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking type 1 heeft ondergaan; een medisch attest van uw dochter L.A.O. van 23 november 2020 waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking type 2 heeft ondergaan; een medisch attest van uw dochter B.A.O. van 16 november 2020 waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking type 1 heeft ondergaan; een medisch attest van uw dochter Ba.A.O. van 16 november 2020 waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking type 1 heeft ondergaan; een medisch attest van 7 december 2020, opgesteld door Dr. J. Tayou in het centrum van Fedasil te Morlanwelz, waaruit blijkt dat uw dochter S.A.O. verschillende littekens heeft; foto's van de verwondingen van uw dochter S.A.O.; een USB stick waarop een filmpje te zien is van uw dochter S.A.O. waarop ze haar verwondingen toont; lidkaarten van GAMS van uw vier dochters en uzelf, afgeleverd op 11 december 2020 te Namen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS van 27 oktober 2021 (verder CGVS) p. 3-4), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er wordt vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu wordt vastgesteld dat u geen zicht biedt op waar u de laatste jaren voor uw komst naar België hebt verbleven en wat uw verblijfs- en levensomstandigheden op die plaats(en) waren.

In de eerste plaats valt het op dat uw verklaringen over uw dagelijks leven in Aqab Duco zeer weinig doorleefd zijn. Wanneer u wordt gevraagd meer te vertellen over uw beroep en hoe u dit aanpakte, komt u niet verder dan te stellen dat u het magazijn overnam van uw vader en ervaring kreeg over de verkoop (zie CGVS, p. 10). Wanneer u vervolgens twee maal gevraagd hoe een normale dag er voor u uitzag en hoe u uw job aanpakte, stelt u dat de werknemers op het veld werkten, dat u ze naar daar bracht en dat u zelf in uw magazijn werkte en de producten verkocht (zie CGVS, p. 11). Wat u precies deed van 's ochtends tot 's avonds hebt u bijgevolg niet duidelijk gemaakt. Wanneer u nadien gevraagd welke soorten noten en bonen u verkocht, verklaart u dat er maar één soort noot en één soort boon bestaan in Somalië. U gebruikt hiervoor de algemene Somalische benamingen loos en digir (zie CGVS, p. 10). Gevraagd of er verschillende soorten noten zijn, en of ze een specifieke naam hebben, verklaart u slechts dat er maar één soort noten zijn (ibid.). Hetzelfde verklaart u over de bonen, waarover u stelt dat er in Somalië maar één soort is, de kleine rode bonen (ibid.). Dit zijn echter vreemde verklaringen voor een noten –en bonenhandelaar, van wie wat meer kennis wordt verwacht over het aanbod in Somalië. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan het dossier, zijn er verschillende bonensoorten in Somalië, waaronder Adzuki bonen, Kidneybonen, Mungbonen en Cowpeas (black-eyed beans). Wat betreft de noten zijn er variaties van Arecanoten, Karitenoten, Kolanote, pindanoten, Tung noten, amandelen enzovoort. U toont vervolgens weinig interesse in de verschillende notensoorten die hier in België beschikbaar zijn, u zegt dat sommigen er anders uitzien maar dat u ze nooit heeft gegeten (ibid.). Wanneer u vragen gesteld worden over de manier waarop de bonen en noten geteeld worden, bent u ook vaak het antwoord verschuldigd. U stelt wel dat u zelf landbouwer was, maar ook dat u mensen in dienst nam die het werk voor u deden en dat u van die mensen de kocht (ibid.). Bovendien kan u niet vertellen hoe te zien is of de bonen en noten rijp zijn, enkel dat ze na drie maanden uit de grond worden gehaald (ibid.). Omwille van uw beknopte en vage verklaringen over uw dagelijkse bezigheden en over de oogst van de bonen en noten, wordt getwijfeld aan uw verklaringen in verband met uw profiel als groothandelaar en landbouwer. Het is namelijk ongeloofwaardig dat u niet uitgebreider, doorleefder en met meer detail kan vertellen over uw eigen dagelijkse bezigheden. Bijgevolg rijst er twijfel aan uw verklaringen dat u tot aan uw vertrek naar Europa een lid was van een landbouwersfamilie die leefde in ruraal Zuid-Somalië.

Naast het gebrek aan detail en doorleefdheid in uw verklaringen over uw dagelijks leven in Aqab Duco, blijkt uit uw verklaringen ook dat het u aan de nodige kennis ontbeert om te kunnen concluderen dat u tot aan uw beweerde vertrek in 2020 in het dorp hebt gewoond.

U kan weliswaar enkele omringende dorpen correct opsommen en weet welke clans er in uw regio voorkomen, maar uw kennis over incidenten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in uw regio toen u er verbleef is te gebrekkig en uw verklaringen te weinig doorleefd om te concluderen dat u er tot op het moment van uw verklaarde vertrek hebt verbleven.

Zo wordt ten eerste opgemerkt dat u wel op de hoogte bent van de jaartallen waarin belangrijke periodes van droogte en honger uw regio de voorbije tien jaar hebben geteisterd, maar dat u er niet in slaagt om doorleefd en gedetailleerd te vertellen hoe u deze periodes zelf hebt meegemaakt. U stelt dat u zich de droogtes van 2011 en 2017 herinnert en dat er veel problemen waren maar dat jullie konden overleven door de voorraad bonen en noten die jullie hadden (zie CGVS, p. 21). Gevraagd hoe het met de oogst zat, verklaart u enkel dat de oogst niet groeit als het niet regent (ibid.). Gevraagd hoe jullie in die periodes dan konden voorzien in jullie levensonderhoud, herhaalt u enkel dat jullie de voorraad aten (ibid.). Vervolgens gevraagd waar jullie water haalden tijdens de droogtes, stelt u enkel dat jullie water kochten van de watertankers (ibid.). Uit de aan uw dossier toegevoegde landeninformatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Somalië tijdens in 2016/2017 te kampen had met hongersnood, dat de Shabelle rivier die in de nabijheid van uw dorp stroomt op een bepaald moment zelfs droog stond en dat mensen op de vlucht gingen of moesten rekenen op hulpverleners. Als inwoner van een landbouwersdorp die zelf volledig afhankelijk was van zijn velden voor het levensonderhoud van zijn familie, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u niet alleen op de hoogte bent van deze ernstige droogteperiodes en de gevolgen hiervan op de landbouw in uw regio, maar ook dat u op een doorleefde en gedetailleerde wijze kan vertellen over hoe u en uw familie deze periodes hebben beleefd. Het feit dat u dit niet kan ondermijnt dan ook in sterke mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u uw hele leven tot aan uw vertrek in 2020 in Aqab Duco hebt gewoond.

Het CGVS dient ook op de merken dat u zeer weinig weet over de overstromingen die regelmatig de dorpen aan de rivier troffen. U stelt dat er overstromingen waren aan de rivier wanneer er teveel water was (zie CGVS, p. 21), een voor de hand liggend antwoord dat niet aantoonde dat u werkelijk getuige bent geweest van dergelijke overstromingen. Wanneer gevraagd hierover meer te vertellen, slaagt u er niet in hier specifiekere informatie over te geven en stelt u enkel dat u hoorde dat de rivier overstroomde en dorpen verwoestte (ibid.). Wanneer gevraagd wanneer de overstromingen gebeurden, stelt u dat u het zich niet herinnert (zie CGVS, p. 22). U kan het ook niet inschatten, u stelt enkel dat het enkele jaren gebeurde, afhankelijk van wanneer God ze bracht (ibid.). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er de laatste jaren veel problemen ontstonden als gevolg van de overstromingen. Ook waren er periodes van hevige regenval, zoals in oktober 2019, toen er in Zuid-Somalië dubbel zoveel regen viel als normaal waardoor de Shabelle rivier op veel plaatsen overstroomde. Er is onder andere veel schade aangericht aan de landbouwgronden, sommige dorpen zijn volledig onder water gelopen (zo'n 54 dorpen in Jowhar district ondervonden problemen), en mensen uit getroffen gebieden in Jowhar district zijn gevlucht. Vermits u regelmatig klanten uit Mogadishu en Jowhar in uw magazijn ontving (zie CGVS, p. 10), uw vrouw regelmatig tussen Jowhar en Aqab Duco reisde, en u zelf soms naar Jowhar en naar Mogadishu ging (zie CGVS, p. 8 en 19), kan redelijkerwijze verwacht worden dat u met meer detail kan vertellen over de ernstige overstromingen die bijna jaarlijks in de regio van Jowhar plaatsvonden. Het feit dat u dit niet kan, doet twijfelen aan uw verklaringen met betrekking tot uw recente herkomst uit het district Jowhar.

Bovendien blijkt u niet op de hoogte van de ziekteuitbraken waarmee de provincie Middle Shabelle te kampen had. Wanneer gevraagd naar periodes waarin veel mensen ziek werden, stelt u eerst dat u zich dat niet herinnert (zie CGVS, p. 22). Gevraagd of het water altijd voldoende proper gehouden kon worden, stelt u dat mensen tijdens het warme weer soms cholera kregen. Gevraagd naar een periode waarin er een uitbraak was van cholera, stelt u opnieuw dat u zich de periode niet herinnert (ibid.). Verschillende keren gevraagd om een inschatting te maken van de periode waarin de uitbraak plaatsvond, herhaalt u dat u het niet meer weet, maar dat de cholera afgelopen is als het regent (ibid.). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, verspreidde de cholera uitbraak zich langs de Shabelle rivier, waar onder andere Jowhar getroffen werd in 2018. De uitbraak was echter zowel een gevolg van droogte, als van de overstromingen waarmee de regio in die periode te kampen had en die leidden tot besmetting van het water. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt was er in 2017 in Jowhar district echter een vaccinatiecampagne waarbij 95% van de bevolking gevaccineerd werd tegen cholera. Hierover vermeldt u niets wanneer u gevraagd wordt of u zich een cholera uitbraak herinnert (ibid.). Het feit dat u hierover zo beknopt en vaag blijft, wijst erop dat u deze cholera-uitbraak en de vaccinatiecampagne niet hebt meegemaakt. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw beweerdde recente herkomst uit Aqab Duco opnieuw op de helling gezet.

Ook op politiek vlak stelt het CGVS vast dat uw kennis van de omstandigheden van uw dorp en de regio ontoereikend is. In de eerste plaats is het opvallend dat u stelt dat Al-Shabaab de macht heeft in uw dorp, van 2006 tot nu toe (zie CGVS, p. 19). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, tevens toegevoegd aan uw dossier, vond er in april 2018 een militaire operatie plaats in enkele dorpen nabij Jowhar, waaronder Aqab Duco zelf, waarbij Al-Shabaab verdreven werd door AMISOM en het Nationale Somalische leger. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, ondanks dat volgens uw verklaringen op dat moment in het dorp woonde, is ongeloofwaardig. U stelt wel dat de overheid een keer probeerde de macht te nemen en dat dit niet lukte, maar u kan deze gebeurtenis niet plaatsen in de tijd (ibid.), waardoor deze opmerking het CGVS evenmin kan overtuigen van uw bewering dat u tot vlak voor uw komst naar Europa in Aqab Duco woonde.

Ook wanneer u twee maal wordt gevraagd wat er in uw leven veranderde nadat Al-Shabaab de macht nam in uw eigen dorp, stelt u dat alles normaal was en dat u pas in 2014 problemen met hen kreeg door de handel van uw vrouw (ibid.). Vervolgens stelt u herhaaldelijk dat Al-Shabaab de macht hebben genomen in Jowhar stad in 2006, en dat u niet weet wanneer ze uit Jowhar zijn vertrokken (zie CGVS, p. 20). Gevraagd of u zeker bent van dit jaartal, bevestigt u dit (ibid.). Volgens onze informatie nam in 2006 de Unie van Islamitische Rechtbanken even de controle in Jowhar maar hetzelfde jaar nam de overheid terug over. In 2009 nam Al-Shabaab de controle in Jowhar en zij bleven slechts tot 2012 aan de macht. Vermits de overname van de overheid in Jowhar gebeurde in dezelfde periode dat uw vrouw tabak en qat ging kopen in Jowhar, kan echter verwacht worden dat u op de hoogte bent van de machthebbers in die stad. Bovendien valt het op dat u geen enkele naam kent van een leider van Al-Shabaab wanneer hiernaar gevraagd (ibid.). Het is ongeloofwaardig dat u geen verschil merkte na de machtsovername van Al-Shabaab in uw dorp in 2006, en dat u niet op de hoogte bent van de (korte) overname van de overheid in 2018. Ook is het niet aannemelijk dat u niet op een meer doorleefde manier kan vertellen over veranderingen in uw leven in die periode of over de machthebbers in uw dorp.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco gelegen in het district Jowhar in de provincie Middle Shabelle.

Uit al het bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt op waar u de laatste jaren voor uw komst naar België hebt verbleven en wat uw verblijfs- en levensomstandigheden op die plaats(en) waren.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Aqab Duco kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielerlaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Aqab Duco heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de vrees tot rekrutering van uw zonen M.A.O. en Y.A.O., en de uithuwelijking van uw dochters S.A.O., L.A.O., B.A.O. en Ba.A.O., dient te worden opgemerkt dat uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van recente herkomst deze vrees ondermijnen, vermits u niet heeft aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al-Shabaab de controle heeft. U brengt, naast de ongeloofwaardig bevonden problemen met Al-Shabaab, geen andere elementen aan waaruit blijkt dat uw dochters onder dwang zouden moeten huwen met Al-Shabaab in geval van terugkeer naar Somalië. U brengt evenmin concrete elementen aan die erop wijzen dat uw zoons onder dwang ingelijfd zouden worden door Al-Shabaab ingeval van terugkeer naar Somalië (zie CGVS, p. 24). U maakt met andere woorden deze elementen niet concreet aannemelijk.

Wat betreft de vrees tot herbesnijdenis van uw dochters, merkt het CGVS op dat uw dochters reeds besneden zijn (type 1 en type 2) door hun grootmoeder en dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat zij opnieuw zouden besneden worden. Wanneer u gevraagd waarom hun grootmoeder hen zou controleren en eventueel opnieuw zou besnijden, stelt u dat ze het misschien niet goed gedaan heeft en het opnieuw zou doen omdat dit de cultuur is van het dorp (zie CGVS, p. 12). Vermits hun grootmoeder de besnijdenis zelf had uitgevoerd en in al de jaren nadien nooit gecontroleerd heeft of het in orde was, is dit scenario niet aannemelijk. Wanneer u gevraagd waarom L.A.O. een ander type besnijdenis heeft ondergaan dan uw andere dochters, stelt u dat u het niet weet omdat u op dat moment niet thuis was (ibid.).

Even later stelt u dat ze niet al uw dochters zal herbesnijden, omdat L.A.O. anders besneden was (zie CGVS, p. 12-13). U verklaart dat L.A.O. besneden zou worden zoals uw andere dochters als zij terugkeert (ibid.). Volgens het medisch attest heeft L.A.O. echter als enige type 2 ondergaan, en werd dus reeds ernstiger besneden dan uw andere dochters, waarbij type 1 werd uitgevoerd. Het is dus onwaarschijnlijk dat zij als enige herbesneden zou worden. Uw vage verklaringen over dit thema ondermijnen bijgevolg de vrees voor herbesnijdenis van uw dochters.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 27.10.2021 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (zie CGVS, p. 4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te

onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen niets wijzigen aan bovenstaande vaststellingen. Uit de gynaecologische attesten blijkt dat uw dochters S.A.O., L.A.O., B.A.O. en Ba.A.O. vrouwelijke genitale verminking hebben ondergaan. De attesten maken geen melding van fysieke of psychische problemen als gevolg van de VGV die ze hebben ondergaan. Uit het medisch attest van S.A.O. wordt afgeleid dat zij littekens heeft, niet waar, in welke omstandigheden of door wiens toedoen ze deze heeft opgelopen. Hetzelfde geldt voor de foto's en het videofragment die de littekens van S.A.O. aantonen. Bovendien kan aan privé-foto's geen bewijswaarde worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden of manipulatie geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. De lidkaarten van GAMS bevatten geen enkele informatie over uw afkomst of problemen, noch over die van uw kinderen en tonen enkel aan dat u met iemand van deze organisatie in België contact hebt gehad. Bijgevolg blijkt uit deze documenten geen vrees voor vervolging noch risico op ernstig schade in de zin van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tenslotte merkt het CGVS op dat u over een familiaal netwerk beschikt in Mogadishu. Zo stelt u in de eerste plaats dat uw vrouw, L.M.H., afkomstig is van Mogadishu en naar Aqab Duco is verhuisd na jullie huwelijk in 2005 (zie CGVS, p. 6). Haar familie woont nog in Mogadishu en u verklaart dat u telefonisch soms contact met hen had, zoals met haar vader en haar broer (zie CGVS, p. 8). Met de halfbroer van uw vrouw, genaamd M.O.H., had u zelfs een zeer goed contact. Hij hielp u en uw kinderen om naar Europa te reizen en jullie mochten een maand lang in zijn huis logeren in de wijk Shibus te Mogadishu (ibid.). U verklaart bovendien dat uw moeder een groot huis had in Mogadishu dat u mocht verkopen om uw reis te financieren (zie CGVS, p. 17). Toen u jong was, na het overlijden van uw vader, erfde uw moeder dit huis van hem (ibid.). U stelt bovendien dat uw grootouders vroeger naar Mogadishu verhuisd zijn en daar zijn overleden (ibid.). Tenslotte merkt het CGVS op dat u zelf regelmatig contacten had met handelaars die vanuit Mogadishu naar uw magazijn kwamen om noten en bonen in te kopen (zie CGVS, p. 10). U ging af en toe ook zelf naar de hoofdstad om uw producten te verkopen (zie CGVS, p. 7-8). Bijgevolg kan gesteld worden dat u, naast uw familiale linken, een redelijk netwerk hebt opgebouwd met een aantal inwoners van Mogadishu.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een appreciatiefout aan en een schending van de volgende bepalingen:

“- de artikel 1, A, 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967 en de artikelen 48/3 tot 48/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;

- de artikelen 4, 8, 9 en 10 van Richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten (hierna de "erkenningsrichtlijn" genoemd);

- de artikel 18 van Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna de "procedurerichtlijn" genoemd);

- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen en de artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen

- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”.

Verzoeker geeft een theoretische toelichting over een aantal van deze bepalingen.

In hoofdorde gaat verzoeker in op de toekenning van de vluchtelingenstatus. Hij betwist eerst de motieven van de bestreden beslissing en het feit dat geen geloof wordt gehecht aan zijn verklaringen over zijn herkomst:

(1) Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn werk als landbouwer en groothandelaar, licht verzoeker toe als volgt:

“Verzoekster exploiteert in zijn dorp Aqab Duco een winkel waarin hij alleen pinda's en rode bonen verkoopt. Hij erfde de winkel toen zijn vader stierf toen hij nog jong was en nam de leiding van de winkel over toen hij volwassen was, rond zijn 18e jaar. Het was in zijn winkel dat hij zijn vrouw ontmoette, die naar Aqab Duco was gekomen om noten en bonen te kopen. Ze trouwden in 2005 en zij verhuisde met hem mee naar zijn dorp.

De belangrijkste taak van verzoekster is het beheren en runnen van de winkel. Als het regentijd is, is het tijd om de zaden te zaaien. Verzoekster gaat dan naar de velden met arbeiders die hij betaalt om dit werk te doen. Zodra de zaden zijn gezaaid, duurt het ongeveer 90 dagen - of drie maanden – om ze te oogsten. Ook dit wordt gedaan door werknemers, waarbij verzoekster hen begeleidt om ervoor te zorgen dat alles volgens plan verloopt. In dit verband vindt het CGVS het ongeloofwaardig dat verzoekster zich enkel op deze termijn van 90 dagen kan beroepen zonder nadere gegevens te kunnen verstrekken over de wijze waarop hij weet dat de zaden rijp zijn en klaar om te worden geoogst.

Zoals hem was geleerd, is het gebruikelijk om noten en bonen te oogsten 90 dagen nadat de zaden zijn gezaaid. Voor pinda's is het nog belangrijker dit tijdschema te kennen, omdat het noten zijn die volledig ondergronds groeien en er dus geen uitwendig teken is dat ze rijp zijn en klaar om geoogst te worden. Met betrekking tot het tweede product dat hij verkoopt, bonen, verklaart verzoekster dat de bonenzaden, naast de periode van 90 dagen, die reeds een eerste aanwijzing is voor het mogelijke oogsttijdstip, bedekt zijn met een soort schors die aangeeft dat zij rijp zijn. Als de bonen geoogst zijn, moeten ze worden afgetapt zodat de schors loskomt.

Tijdens zijn onderhoud met het CGVS werd verzoekster gevraagd welke soorten noten en bonen hij in zijn winkel verkocht. Verzoekster verkocht alleen pinda's en bonen. In dit verband gebruikt hij de algemene termen "loos" en "digir", de termen die in Somalië algemeen worden gebruikt. Er zou hem ook gevraagd zijn of hij andere soorten noten en bonen kende. Op deze vraag herhaalde verzoekster hetzelfde antwoord, waarbij hij opnieuw "loos" en "digir" noemde. Het CGVS heeft vervolgens geconcludeerd dat verzoekster slechts één soort noot en boon kende, hetgeen zij, gelet op verzoeksters beroep, ongeloofwaardig achtte. Verzoekster verkoopt noten en bonen, heeft dit altijd gedaan en heeft dit beroep van zijn vader geleerd.

Het is duidelijk dat verzoekster op de hoogte is van andere soorten noten en bonen die in Somalië bestaan, maar de door het CGVS gestelde vraag lijkt verkeerd te zijn geïnterpreteerd door de tolk die bij het verhoor aanwezig was. Verzoekster begreep dat het CGVS erop stond hem te vragen welke soorten noten en bonen hij in zijn winkel verkocht, en niet welke soorten noten en bonen hij in het algemeen kende. Een kleine onnauwkeurigheid in het antwoord van de verzoekster, die te wijten is aan een verkeerde interpretatie en/of het opnieuw stellen van de vraag door de tolk, kan redelijkerwijs niet aan de verzoekster worden tegengeworpen.”

(2) Waar de bestreden beslissing motiveert dat verzoeker ondoorleefde verklaringen aflegde over hoe hij de droogteperiodes in zijn regio meemaakte, voert verzoeker aan als volgt:

“Tijdens het onderhoud werd verzoekster vervolgens gevraagd naar de ernstige droogte in zijn regio. Verzoekster kon de ernstige droogte die zijn regio en dorp in 2011 en 2017 hebben getroffen, met elkaar in verband brengen en nauwkeurig in de tijd plaatsen. Hij verklaarde ook dat dit zeer moeilijke tijden waren voor de bewoners van de regio en dat zij drinkwater kregen via tankwagens.

Het CGVS verwijt verzoekster dat hij niet voldoende gedetailleerd en op persoonlijke wijze heeft uiteengezet hoe deze perioden van droogte hem en zijn gezin hebben getroffen en hoe zij zijn werk als landbouwer hebben beïnvloed.

In dit verband zij eraan herinnerd dat verzoekster in zijn dorp een betrekkelijk eenvoudig leven leidde. Hij kwam maar weinig buiten het dorp en zijn dagelijks leven bestond uit het runnen van zijn winkel, naar de velden gaan en voor zijn kinderen zorgen. De natuurverschijnselen die zijn dorp regelmatig troffen, zoals de droogteperiodes in het onderhavige geval, hadden uiteraard gevolgen voor zijn persoonlijke leven, maar verzoekster maakte geen onderscheid tussen deze persoonlijke gevolgen en de meer algemene gevolgen die deze perioden van droogte hadden voor het dorp en zijn inwoners in het algemeen.

Indien het CGVS dieper en grondiger in de zaak was gedoken, zou het van verzoekster, naast de algemene maar nauwkeurige informatie die hij reeds had verstrekt, hebben vernomen dat de betrokken droogteperiodes aanzienlijke gevolgen hebben gehad voor de landbouwers, zowel wat hun veestapel als

wat hun akkers betreft. Wat verzoekster betreft, hij had gezien hoe zijn velden verwoest waren, omdat het gebrek aan water duidelijk elke hoop op groei verhinderde. Als hij en zijn gezin in deze perioden overleefden, was dat alleen dankzij de voorraad noten en bonen die hij had en dankzij hun spaargeld.”

(3) Waar de bestreden beslissing vaststelt dat verzoeker weinig weet over de overstromingen in zijn regio, betwist verzoeker deze motivering als volgt:

“Het dorp van verzoekster, Aqab Duco, is gelegen in de nabijheid van de rivier Shabelle, die bekend staat om de overstromingen die zij tijdens hevige regens in naburige dorpen veroorzaakt.

Het CGVS verwijt verzoekster dat hij zich niet precies herinnert welke grote overstromingen de dorpen rond de rivier Shabelle regelmatig treffen. Verzoekster is volledig op de hoogte van deze terugkerende overstromingen en herinnert zich ze ook, maar als hij de precieze periodes niet kan aangeven of met meer detail niet kan vertellen, komt dat omdat hij er niet persoonlijk door getroffen is. De betrokken rivier, die bij zware regens overstroomt en daardoor overstromingen veroorzaakt, bevindt zich volgens de schattingen van verzoekster op ongeveer 30 à 35 kilometer van zijn dorp. Het is dus duidelijk dat de overstromingen geen concrete gevolgen hebben gehad voor verzoeksters leven en dat redelijkerwijs niet van hem kan worden verlangd dat hij zich de precieze data van de overstromingen herinnert.

Evenmin kan van verzoekster worden verwacht dat hij de gevolgen van de overstromingen voor de naburige dorpen meer in detail kent, omdat zijn echtgenote soms voor haar werk naar Jowhar reisde of omdat verzoekster in zijn winkel klanten uit de naburige dorpen ontving. Deze contacten met de naburige dorpen waren kort en vonden plaats in het kader van zijn werkzaamheden, en van verzoekster kon redelijkerwijs niet worden verwacht dat hij volledige en gedetailleerde informatie zou verkrijgen over elke overstroming die door de rivier de Shabelle werd veroorzaakt op plaatsen die hem weinig of niet aangingen.”

(4) Waar de bestreden beslissing stelt dat verzoeker niet op de hoogte blijkt van ziekte-uitbraken in zijn regio, licht verzoeker toe als volgt:

“Het CGVS is vervolgens verbaasd dat verzoekster niet in staat is aan te geven wat volgens het CGVS de belangrijkste cholera-epidemieën waren. Gevraagd naar een bepaalde epidemieperiode, zei hij dat hij zich dat niet herinnerde.

Cholera-epidemieën, te wijten aan onhygiënisch water, komen vaak voor in de regio van herkomst van verzoekster. Verzoekster stelt dat zij bijna elk jaar voorkomen en dat er dus geen sprake kan zijn van "grote epidemieën" met een uitzonderlijk karakter, aangezien zich in de regio van herkomst van verzoekster zeer regelmatig gevallen van cholera voordoen. Van verzoekster kan redelijkerwijs niet worden verwacht dat hij een bepaalde cholera-epidemie aanwijst, zoals vermeld door het CGRA, terwijl hij in zijn dorp gewend is om bijna elk jaar epidemieën van de ziekte mee te maken, uiteraard van verschillende intensiteit.

Verder maakt het CGRA melding van een grootschalige vaccinatiecampagne die in 2017 plaatsvond in het district Jowhar, waarbij 95% van de bevolking werd ingeënt tegen cholera. Gelet op dit grote percentage, begrijpt het CGVS niet de bewering van verzoekster dat hij zich de cholera-epidemie in het bijzonder en, bij uitbreiding, de vaccinatiecampagne die in 2017 heeft plaatsgevonden, niet herinnert.

Het is belangrijk eraan te herinneren dat het in 2017 Al-Shabaab was dat de macht had in het dorp Aqab Duco. Zelfs met de beste wil van de wereld kon verzoekster zich de betrokken vermeende vaccinatiecampagne niet herinneren, en kon hij er evenmin nadere bijzonderheden over verstrekken, aangezien deze niet kon hebben plaatsgevonden in de door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden. Al-Shabaab, die in het dorp Aqab Duco maar ook in de naburige dorpen aan de macht is, heeft verhindert dat de vaccinatiecampagne in deze dorpen plaatsvond, hetgeen uiteraard verklaart waarom verzoekster zich dit niet herinnert.”

(5) Betreffende de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekers kennis van de politieke situatie in zijn regio ontoereikend is, licht verzoeker toe als volgt:

“Wat de politiek betreft, wordt door geen van de partijen betwist dat Al-Shabaab in 2006 de macht heeft gegrepen in het dorp Aqab Duco en dat verzoekster zich dit zeer goed herinnert en weet hoe hij deze machtsovername in de tijd moet situeren. Het CGRA stelt echter dat verzoekster niet op de hoogte lijkt te zijn van de militaire operatie die in 2018 in Aqab Duco en naburige dorpen plaatsvindt om Al-Shabaab tegen te gaan. Uit de aantekeningen bij het verhoor (blz. 19 en 20) blijkt evenwel dat het verzoekster zelf is die melding maakt van het tijdstip waarop de Somalische autoriteiten erin slaagden de controle over zijn dorp te heroveren. Hij verklaart zelfs dat er geen gevechten waren, dat Al-Shabaab gewoon vluchtte. Deze periode van herovering van het dorp door de Somalische autoriteiten was van zeer korte duur: zij bleven er tot het vallen van de avond, sliepen er alvorens bij zonsopgang te vertrekken, en zodra Al-Shabaab zag dat zij waren vertrokken, kwamen zij terug en heroverden opnieuw de controle.

Eens te meer kan van verzoekster redelijkerwijs niet worden verlangd dat hij een precieze datum vaststelt voor een politieke gebeurtenis die over een periode van verschillende decennia nauwelijks 24 uur heeft geduurd en geen significante gevolgen op korte, middellange of lange termijn heeft gehad voor het politieke leven in zijn dorp.

Op de vraag wat er na de machtsovername door Al-Shabaab in 2006 in zijn leven of dat van zijn gezinsleden was veranderd, antwoordde verzoekster daarentegen dat het normaal was en dat zijn problemen met Al-Shabaab waren begonnen in 2014, toen zijn echtgenote werd ontvoerd. Op basis van deze verklaringen stelt het CGVS dat het onaannemelijk is dat verzoekster na de machtsovername door Al-Shabaab in 2006 geen verschil heeft bemerkt. Uit de aantekeningen van de hoorzitting blijkt evenwel dat de vraag van het CGVS betrekking had op de vraag wat er in het leven van verzoekster was veranderd. Verzoekster, die vóór 2014 geen problemen met Al-Shabaab had, hoefde geen bijzondere of persoonlijke verandering in zijn leven te melden en kon dus niet begrijpen dat van hem werd verwacht dat hij bijzonderheden verstreekte over wat er in het algemeen in het dorp was veranderd en dus ook een impact had op zijn leven en dat van zijn familieleden in het bijzonder.

Indien de vraag duidelijker was gesteld of indien het CGVS meer nadruk had gelegd op dit punt, had de verzoekster hun concrete informatie kunnen verstrekken over wat er in het dorp was veranderd sinds de overname in 2006. Tijdens mijn onderhoud met verzoekster hoefde ik de vraag maar één keer te stellen en hij vertelde mij het volgende: sinds 2006, toen Al-Shabaab de macht overnam, zijn er veel dingen veranderd in de organisatie van het dorp in het algemeen. Al-Shabaab voerde nieuwe en buitensporige belastingen in, vooral op handelaars, maar ook op de oogst van landbouwers. Al-Shabaab heeft ook sluiers verplicht gesteld voor alle vrouwen en zij mogen zich niet langer alleen door het dorp begeven, maar moeten worden begeleid door een mannelijk familielid. Mannen daarentegen zijn verplicht naar de moskee te gaan en als zij worden betrapt terwijl zij op straat lopen in plaats van naar de moskee te gaan, lopen zij het risico door Al-Shabaab te worden geslagen.”

Verzoeker besluit uit het voorgaande dat niet kan worden betwist dat hij afkomstig is uit het dorp Aqab Duco in het district Jowhar in de provincie Middle Shabelle in Somalië. Hij licht hierbij toe dat:

“De weinige door het CGVS aangevoerde onnauwkeurigheden betreffende de werkzaamheden van verzoekster, overstromingen, perioden van droogte, cholera-epidemieën of de machtsovername door Al-Shabaab zijn, zoals wij hierboven hebben uiteengezet, te wijten aan een gebrek aan nauwkeurigheid en een gebrek aan informatie, te wijten aan een gebrek aan precisie en duidelijkheid in de door het CGVS gestelde vragen, aan een gebrekkige overdracht van informatie door de tolk, of aan het feit dat het CGVS bij de verzoekster niet heeft aangedrongen op bepaalde punten, hoewel hij klaarblijkelijk de antwoorden op de vragen heeft.

Voorts achten wij het van essentieel belang erop te wijzen dat verzoekster afkomstig is uit een zeer klein dorp, waaruit hij slechts zeer zelden en voor korte periodes vertrekt. Hij leidt er een zeer eenvoudig leven en besteedt al zijn tijd aan werken of de zorg voor zijn zes kinderen, des te meer sinds zijn vrouw in 2014 werd ontvoerd. Hij ging niet naar school en leerde lezen en schrijven door het Koran te lezen toen hij jonger was. Hij is dan afkomstig van een plattelands- en laaggeschoolde achtergrond, waar de essentie van een leven is te werken om zichzelf en zijn gezinsleden te onderhouden.

Rekening houdend met deze elementen kan van verzoekster niet met goed fatsoen worden verwacht dat hij meer op de hoogte is van wat er zich buiten zijn dorp afspeelt op het gebied van natuur, gezondheid of politiek, en evenmin kan van hem worden verwacht dat hij nog meer details verstrekt dan hij al doet over een dorp dat zo klein is dat het zelfs moeilijk op internet te vinden is.

In dit verband lijkt de informatie die verzoekster tijdens de hoorzitting over zijn dorp heeft verstrekt, met name informatie over de huizen, de in het dorp aanwezige clans, de moskeeën en de namen van de naburige dorpen, ons onbetwistbaar nauwkeurig en gedetailleerd, vooral voor een zo klein dorp.”

Verzoeker citeert in dit verband nog uit de notities van het persoonlijk onderhoud.

Verzoeker gaat vervolgens in op de vrees voor een gedwongen huwelijk voor zijn dochter S.A.O. en de gedwongen rekrutering van zijn zonen. Hij licht hierbij toe als volgt:

“De voornaamste vrees van verzoekster voor een mogelijke terugkeer naar Somalië is dat een van de leden van Al-Shabaab, Ah., verzoekster om de hand van zijn 14-jarige dochter S.A.O. is komen vragen. Verzoekster en zijn dochter weigerden, als gevolg waarvan S.A.O. bewusteloos werd geslagen dat een vervolging in het verleden vormt in de zin van artikel 4, §4 van de erkenningsrichtlijn, zoals omgezet bij 48/7 van de Vreemdelingenwet. Ah. en A., de neef van verzoekster die ook lid is van Al-Shabaab, gaven verzoekster vervolgens 7 dagen de tijd om aan het huwelijk te voldoen, anders zouden zij hem doden. Dergelijke doodsb bedreigingen vormen ook vervolging in het verleden in de zin van de bovengenoemde artikelen. Verzoekster is dus met zijn zes kinderen vóór het verstrijken van de termijn zijn dorp ontvlucht om het gedwongen huwelijk van zijn dochter te ontlopen en te voorkomen dat hij zou worden vermoord. In zijn beslissing heeft het CGVS geoordeeld dat verzoekster niet heeft aangetoond dat hij waarschijnlijk afkomstig was uit het dorp Aqab Duco, en dus ook niet dat hij afkomstig was uit een door Al-Shabaab

gecontroleerd dorp. Daarbij heeft het CGVS geoordeeld dat de vrees van verzoekster voor een gedwongen huwelijk van zijn dochter met een lid van Al-Shabaab niet kon worden bewezen. Het CGVS was ook van mening dat de aanvrager geen aanvullend bewijsmateriaal had verstrekt om deze vrees concreet te maken.

Wat het argument inzake de regio van herkomst van verzoekster betreft, verwijzen wij naar de bovenstaande ontwikkelingen, waarin uitvoerig wordt uiteengezet hoe niet kan worden betwist dat verzoekster inderdaad afkomstig is uit het dorp Aqab Duco, een door Al-Shabaab gecontroleerd gebied.

Wat daarentegen het beweerde ontbreken van aanvullende elementen betreft die de vrees concreet maken in de ogen van het CGVS, laat dit laatste belangrijke elementen weg die verzoekster ter ondersteuning van zijn verzoek heeft verstrekt. Er zijn namelijk een medisch attest, foto's en een video-opname overgelegd die getuigen van de talrijke littekens op zijn dochter S.A.O., onweerlegbare bewijzen van de ernstige mishandeling waaraan zij is blootgesteld. In dit verband bevestigt het CGVS dat deze elementen het niet mogelijk maken te bewijzen onder welke omstandigheden of door wie deze littekens zijn aangebracht. Het CGVS betwijfelt ook de authenticiteit van de verstrekte foto's en video-opnamen.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft echter herhaaldelijk geoordeeld dat wanneer uit een medisch attest littekens en verwondingen blijken die overeenkomen met het relaas van een asielzoeker, dit attest het bewijs vormt van een vermoeden van toekomstig risico en de bewijslast omkeert die normaliter op de asielzoeker rust (zie EHRM, R.J. t. Frankrijk, nr 10466/11, 19 september 2013 ; EHRM, R.C. t. Zweden, nr 41827/07, 9 maart 2010).

Gelet op de door verzoekster overgelegde medisch attest over zijn dochter S.A.O. "diende verweerder derhalve, alvorens het verzoek af te wijzen, elke twijfel weg te nemen die mogelijk nog bestond over de oorzaak van de geconstateerde symptomen" (zie RVZ nr. 99 380 van 21 maart 2013). Dit was in casu niet het geval, aangezien verweerder het medisch attest dat met betrekking tot S.A.O. was overgelegd, enkel heeft afgewezen omdat het geen bewijs leverde van de omstandigheden waarin zij de vastgestelde verwondingen had opgelopen, en zij zelfs niet is ingegaan op de door verzoekster overgelegde aanvullende documenten.

Wat verzoekers vrees betreft dat zijn zonen door Al-Shabaab zouden worden gerekruteerd, is het duidelijk dat deze vrees door het CGVS onvoldoende is onderzocht en dat het CGVS, gelet op verzoekers regio van herkomst en de aanwezigheid van Al-Shabaab, deze vrees als reëel had moeten beschouwen.

In het licht van deze factoren blijkt dat het CGVS de door verzoekster aangevoerde vrees voor het risico van gedwongen huwelijken van zijn dochters en aanwerving van zijn zonen niet voldoende en niet naar behoren heeft onderzocht. Een dergelijke vaststelling zou op zijn minst moeten leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beschikking."

Verzoeker gaat vervolgens in op de vrees voor herbesnijdenis van zijn dochters, waarbij hij toelicht als volgt:

"Verzoekster vreest ook dat zijn dochters opnieuw zullen worden besneden. In dit verband verklaart hij dat het zijn moeder, de grootmoeder van zijn vier dochters, was die hen besneed in de zeldzame gevallen dat verzoekster voor zijn werk buiten het dorp ging. Hij werd hiervan pas bij zijn thuiskomst op de hoogte gesteld, toen de besnijdenis reeds waren uitgevoerd, hetgeen tot heftige ruzies tussen hem en zijn moeder leidde. Hij wist op dat moment niet precies welk type besnijdenis zijn dochters hadden ondergaan en of zij allen hetzelfde type verminking hadden ondergaan. In Somalië zijn het namelijk de vrouwen die verantwoordelijk zijn voor het snijden van jonge meisjes, aangezien mannen niet bij deze taak betrokken zijn. Pas bij zijn aankomst in België vernam verzoekster dus dat zijn dochter L.A.O. een ander soort besnijdenis had ondergaan dan de drie andere meisjes.

Tijdens zijn onderhoud met het CGVS heeft verzoekster, zoals uit de notities blijkt, de door het CGVS verstrekte en door de tolk slecht overgebrachte informatie verkeerd begrepen. Hij begreep dat L. type 1 excisie had ondergaan en dat zijn andere dochters type 2 excisie hadden ondergaan, terwijl het omgekeerde geval was. Aangezien excisie type 2 ernstiger is dan excisie type 1, lag het dus voor de hand dat verzoekster zei dat hij bang was voor zijn dochter, van wie hij ten onrechte dacht dat zij de minder ernstige excisie had ondergaan: L.A.O.

Indien het CGVS dit kennelijke begripsprobleem niet had gehad en dit punt nader met verzoekster had onderzocht of op zijn minst de medische situatie van elk van zijn dochters beter had toegelicht, zou verzoekster uiteraard te kennen hebben gegeven dat hij vreesde voor een herbesnijdenis voor zijn drie dochters die een besnijdenis van het type 1 hadden ondergaan, dat wil zeggen de minst ernstige vorm van genitale verminking.

Wij vestigen ook de aandacht op het feit dat de medische documenten die de genitale verminking van verzoeksters dochters aantonen, op verzoeksters initiatief zijn overgelegd. Indien het CGVS hierover twijfels had, had het, zoals artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet, dat artikel 18 van de procedurerichtlijn

omzet, de plicht om de dochters van verzoekster uit te nodigen voor een medisch onderzoek door een door het CGVS aangewezen arts.

Gelet op de geografische en sociale herkomst van verzoekster, die in het licht van de voorgaande ontwikkelingen als vaststaand moet worden beschouwd, moet deze vrees als gegrond worden beschouwd."

Verzoeker besluit hieruit dat een volledige en zorgvuldige analyse van het dossier en alle erin vervatte stukken leidt tot de conclusie dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft bij een terugkeer naar Somalië, hetgeen de toekenning van de vluchtelingenstatus rechtvaardigt. Hij licht hierbij toe dat:

"In casu vreest verzoekster vooral voor vervolging door de gewapende groepering Al-Shabaab; te weten het gedwongen huwelijk van zijn 14-jarige dochter, ernstig lichamelijk geweld tegen haar in geval van herhaalde weigering van het huwelijk, zoals in het verleden reeds is voorgekomen, en ernstige aantasting van zijn persoon, aangezien leden van Al-Shabaab hem met de dood hebben bedreigd indien hij weigert te trouwen. Verzoekster vreest ook dat zijn twee zonen onder dwang door Al-Shabaab zullen worden gerekruteerd en dat zijn dochters, die in het verleden reeds een genitale verminking hebben ondergaan, opnieuw zullen worden verminkt, aangezien zij niet allemaal op dezelfde wijze zijn besneden, hetgeen tot een nieuwe besnijdenis zou kunnen leiden. Deze vrees voor vervolging valt onder de gevallen bedoeld in artikel 48/3, lid 2, tweede alinea, onder a) en f), die artikel 9, lid 2, onder a) en f) van de erkenningsrichtlijn omzet en die respectievelijk betrekking hebben op gevallen van lichamelijk of geestelijk geweld, met inbegrip van seksueel geweld, en gevallen waarin de daden van vervolging gericht zijn tegen kinderen.

Deze vervolgingen zijn gebaseerd op het behoren tot een sociale groep betreffende de dochters van de verzoekster, in casu de sociale groep van het geslacht, zoals bepaald in artikel 48/3 §4 d) van de Vreemdelingenwet die artikel 10 §1 d) van de erkenningsrichtlijn omzet en, ten aanzien van verzoekster zelf en zijn zonen, op grond van vervolging wegens politieke overtuiging, in casu politieke overtuiging tegenover die van de gewapende groepering Al-Shabaab, zoals bepaald in artikel 48/3, §4, e), van de Vreemdelingenwet, die artikel 10, §1, e), van de erkenningsrichtlijn omzet.

Er zij aan herinnert dat verzoeksters dochter, nadat zij had geweigerd om met een van de leden van Al-Shabaab te trouwen, reeds het slachtoffer is geweest van ernstig lichamelijk geweld, zoals blijkt uit de door verzoekster overgelegde medische verklaring, foto's en video, en dat verzoekster zelf doodsbedreigingen van Al-Shabaab heeft ontvangen indien zij het genoemde huwelijk zou weigeren.

Deze gebeurtenissen vormen zeker vervolging in het verleden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, lid 4, van de erkenningsrichtlijn. Dus, in casu, "het feit dat de verzoeksters dochter/ in het verleden reeds is blootgesteld aan vervolging (...), of dat /zij en verzoekster/ rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging (...), is een duidelijke aanwijzing dat de vrees van de verzoekster [en van zijn dochter/ voor vervolging gegrond is".

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij voert aan dat hij *"voldoende gegevens heeft verstrekt om de waarschijnlijkheid van zijn regio van herkomst, en dus van het risico dat hij daar loopt, alsmede de omstandigheden van en de redenen voor zijn vertrek aan te tonen"*. Verzoeker citeert hierbij uit het *"IOC-verslag van september 2021 over de veiligheidssituatie in Somalië"* (verzoekschrift, stuk 3) met betrekking tot de veiligheidssituatie in de regio Middle Shabelle en meent dat dit rapport geen twijfel laat bestaan over de ernstige veiligheidsproblemen in de regio, de bijna exclusieve controle van Al-Shabaab in plattelandgebieden, zoals verzoekers dorp van herkomst, Aqab Duco, en het geweld tegen de burgerbevolking. Verzoeker meent dan ook dat niet kan worden ontkend dat er in deze regio sprake is van willekeurig geweld dat ook burgers treft en dat zijn kinderen slachtoffers zouden kunnen worden. Zij waren reeds het slachtoffer van dergelijk geweld toen zij in Somalië verbleven, zoals blijkt uit het neergelegde medisch attest dat de verwondingen en littekens van zijn dochter S.O.A. beschrijft. Aldus kan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus worden verleend onder artikel 48/4, § 2, b) of c), van de Vreemdelingenwet, aldus verzoeker.

Verzoeker licht in een onderdeel *"intern beschermingsalternatief (vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus)"* toe als volgt:

"Het artikel 8 van de erkenningsrichtlijn, omgezet door de artikel 48/5, lid 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat indien er in het land van herkomst een plaats is waar de verzoekster zich redelijkerwijs zou kunnen vestigen en waar hij niet hoeft te vrezen voor vervolging of ernstige schade, of althans waar hij zou kunnen worden beschermd tegen vervolging en ernstige schade, die plaats kan worden beschouwd als een plaats die voldoende bescherming biedt.

Het CGVS is van mening dat verzoekster naar de Somalische stad Mogadishu had kunnen verhuizen in plaats van het land te ontvluchten. Volgens hen beschikt verzoekster in deze stad over een familienetwerk en een beroepsnetwerk, waardoor hij zich daar kan vestigen en de bescherming kan vinden die hij zoekt.

Maar ook al kende verzoekster een paar mensen in Mogadishu, met name zijn schoonfamilie en een paar klanten - kunnen we dan spreken van kennissen? - die van tijd tot tijd in zijn winkel kwamen, is het te goeder trouw onwaarschijnlijk dat hij een netwerk in die stad heeft.

Wat de leden van zijn schoonfamilie betreft die in Mogadishu wonen, heeft verzoekster aan het CGVS duidelijk uiteengezet wat zijn relatie met hen is. Hij zag hen zeer weinig omdat het binnen de clan waartoe hij behoort (de clan Abgaal) gebruikelijk is dat mannen zeer weinig contact hebben met de familie van hun echtgenote, hetgeen verzoekster respecteert. Verzoeksters contacten met hen, en met name met de halfbroer van zijn echtgenote, bleven beperkt tot zeldzame telefoongesprekken. Het was deze laatste die verzoekster en zijn zes kinderen had geholpen het land te ontvluchten en die hen in zijn woning te Mogadishu had opgevangen terwijl zij hun reis organiseerden, dat wil zeggen gedurende een maand. Het is onbetwistbaar dat een tijdelijke opvang van enkele weken niet kan worden vergeleken met een voltijdse opvang voor een man en zijn zes kinderen. Van verzoekster kan dus niet worden verwacht dat hij zich met zijn zes kinderen op permanente basis in Mogadishu vestigt bij de halfbroer van zijn echtgenote. Bovendien bezit verzoekster geen onroerend goed meer in Mogadishu, aangezien de enige mogelijke optie het huis van zijn moeder was, dat verzoekster gedwongen was te verkopen om zijn reis naar Europa te kunnen betalen.

Evenmin kan worden gesproken van een netwerk van cliënten van de verzoekster in Mogadishu. Zijn betrekkingen met hen waren van strikt professionele aard en er is derhalve geen reden om aan te nemen dat zij hem op enigerlei wijze konden bijstaan, laat staan hem konden helpen om zich permanent in Mogadishu te vestigen.

Verzoekster heeft, afgezien van deze korte periode voor zijn vlucht, nooit in Mogadishu gewoond en beschikt, gelet op het voorgaande, duidelijk niet over de capaciteit om zich er permanent te vestigen. Zelfs indien zou worden aangenomen dat verzoekster de mogelijkheid had om zich permanent in Mogadishu te vestigen, quod non, zou hij in Mogadishu niet voldoende bescherming vinden tegen de bedreigingen van Al-Shabaab. Mogadishu ligt op slechts 90 kilometer van het dorp Aqab Duco, wat duidelijk niet ver genoeg is om te ontsnappen aan de leden van Al-Shabaab die hem bedreigen des te meer wanneer zij deel uitmaken van het gezin van verzoekster. Verzoekster was hier uitdrukkelijk over tijdens zijn hoorzitting bij het CGVS:

"A. is mijn neef, hij kon me vinden in Hamar want hij is mijn neef. Hij kan mij zoeken. Je neef kan je altijd vinden. Ik kan mijn leven niet verbergen van hem. Je kan jezelf verbergen van verre mensen van de clan maar je kan je niet verbergen van iemand die in de familie is" (bz. 24).

Voorts heeft verzoekster, zoals hij tijdens zijn onderhoud met het CGVS heeft verklaard, toen hij nog in Mogadishu was in afwachting van zijn vlucht uit het land, via de telefoon van zijn zwager een telefoontje van zijn moeder ontvangen waarin deze haar waarschuwde dat zijn neef A., een lid van Al-Shabaab, naar haar huis was gekomen om te vragen waar verzoekster was. Vervolgens waarschuwde hij de moeder dat hij wist dat verzoekster op de vlucht was en dat waar hij zich ook in Somalië bevond, Al-Shabaab hem zou vinden. Verzoekster werd dus actief gezocht en het was geen 90 kilometer die Al-Shabaab ervan zou hebben weerhouden zijn doelen te bereiken.

Derhalve kan van verzoekster redelijkerwijs niet worden verwacht dat hij zich permanent in Mogadishu vestigt. Gelet op het voorgaande kan er immers niet van worden uitgegaan dat verzoekster en zijn kinderen in Mogadishu zouden kunnen leven zonder vrees voor vervolging of ernstige schade, en evenmin dat zij bescherming zouden kunnen vinden tegen vervolging en ernstige schade die voorwaarden zijn vervat in artikel 8, lid 1, van de erkenningsrichtlijn en artikel 48/5, lid 3 van de Vreemdelingenwet om een plaats in het land van herkomst als een alternatief voor bescherming te beschouwen."

In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de vernietiging van de bestreden beslissing. Hij meent dat de commissaris-generaal, door zich te beperken tot een beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn herkomst en hieruit te besluiten dat zijn vrees ongegrond is, zijn relaas en vrees bij terugkeer onvoldoende heeft onderzocht. De bestreden beslissing moet aldus worden vernietigd zodat de commissaris-generaal de ingeroepen vrees grondig kan onderzoeken en, zo nodig, medisch onderzoeken kan gelasten op basis van artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet, volgens verzoeker.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker het "IOC-verslag van september 2021 over de veiligheidssituatie in Somalië" (stuk 3) toe aan het verzoekschrift.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet heeft aannemelijk gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet weerlegt of in een ander daglicht stelt. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat (i) verzoeker zijn profiel als lid van een landbouwfamilie en noten- en bonenhandelaar die tot aan zijn vertrek naar België verbleef in een rurale omgeving in Somalië niet aannemelijk maakt en dat verzoekers verklaringen over (ii) de impact van de droogtes in zijn regio op zijn persoonlijke situatie, (iii) de overstromingen en (iii) de ziekte-uitbraken in zijn regio en (iv) de politieke situatie in zijn regio, met name (a) de machtsovername in zijn dorp in april 2018, (b) het dagelijkse leven onder Al-Shabaab en (c) de machtshebbers in Jowhar, te vaag, ondoorleefd en beperkt zijn om zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België aannemelijk te maken.

De bestreden beslissing stelde vooreerst terecht vast dat verzoekers verklaringen over zijn dagdagelijkse bezigheden als noten- en bonenhandelaar vaag en ondoorleefd zijn. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij weldegelijk op de hoogte is van de soorten noten en bonen in Somalië. Er deden zich tolkproblemen voor tijdens het persoonlijk onderhoud, waardoor verzoeker meende dat de commissaris-generaal enkel vroeg welke soort bonen en noten hij in zijn winkel verkocht. De Raad merkt echter op dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatie- of tolkproblemen tijdens het persoonlijk onderhoud op te werpen. Verzoeker noch zijn advocaat hebben op enig moment tijdens dit onderhoud aangegeven dat er zich tolk- of communicatieproblemen voordeden. Verzoeker verklaarde bovendien zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij de tolk goed kon begrijpen en gaf aan dat hij alle vragen goed had begrepen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 3 en 25). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker, gevraagd of hij verschillende noten kende, waarop hij antwoordde "*Nee, noten zijn noten. We hebben één soort van noten*" en dat hij, gevraagd of er verschillende soorten bonen bestaan, verklaarde "*In Somalië gebruiken we één soort, digir bonen*" (*Ibid.*, p. 10). Verzoekers verklaringen zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar doch in tegenstrijd met de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 1-4) op basis waarvan kan worden vastgesteld dat er wel degelijk verschillende soorten noten en bonen aanwezig zijn in Somalië. Verzoeker noemt in zijn verzoekschrift voorts nog steeds geen noten of bonen in Somalië, zodat hij nog steeds niet aantoonbaar dat hij hier werkelijk kennis van heeft. Ook de blote *post-factum* toelichting in het verzoekschrift over de oogst van noten en bonen kan geen afbreuk doen aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing op basis waarvan werd vastgesteld dat verzoekers verklaringen over de oogst van noten en bonen tijdens het persoonlijk onderhoud lacunair is. De Raad is dan ook van oordeel dat het verweer in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Op basis hiervan kan genoegzaam worden besloten dat verzoekers verklaringen over zijn dagdagelijkse activiteiten als noten- en bonenhandelaar tijdens het persoonlijk onderhoud te lacunair zijn om zijn zelfverklaarde profiel aannemelijk te maken. De Raad treedt de bestreden beslissing bij dat dit afbreuk doet aan verzoekers verklaringen over zijn profiel als lid van een landbouwfamilie en handelaar die tot aan zijn vertrek naar België verbleef in een rurale omgeving in Somalië.

Verzoeker tracht de in de bestreden beslissing vastgestelde lacunes in zijn kennis te minimaliseren door aan te voeren dat hij afkomstig is uit een klein dorp en dit bijna nooit verliet. Verzoeker is afkomstig van het platteland, heeft een laaggeschoolde achtergrond en besteedde zijn tijd aan werken en de zorg voor en het onderhoud van zijn zes kinderen. De Raad merkt eerst op dat ook van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad is nog van oordeel dat verzoeker met zijn betoog niet aantoonbaar dat hij dermate afgezonderd leefde dat van hem geen voldoende doorleefde en met objectieve informatie overeenstemmende kennis van zijn directe leefomgeving kan worden verwacht.

De Raad stelt hierbij vast dat verzoeker verklaarde dat hij een handelaar was in noten en bonen en dat hij in zijn magazijn klanten ontving van Jowhar en Mogadishu (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 10), dat zijn echtgenote afkomstig was uit Mogadishu en zijn schoonfamilie er woont (*Ibid.*, p. 6 en 8) en dat hij zelf soms naar Jowhar en Mogadishu reisde (*Ibid.*, p. 8 en 19). Hij verklaarde bovendien meermaals dat hij bepaalde kennis opdeed toen hij naar de radio luisterde (*Ibid.*, p. 20). De Raad is dan ook van oordeel dat, gelet op voorgaande vaststellingen, verzoekers profiel, dat overigens slechts steunt op de door hem afgelegde verklaringen, niet kan overtuigen als verschoningsgrond van zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn vermeende herkomstregio.

De bestreden beslissing oordeelde voorts op pertinente en correcte wijze dat verzoeker er niet in slaagde om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot de impact van de droogtes in zijn regio op zijn persoonlijke situatie. Verzoekers verweer dat hij afkomstig is uit een dorp waar hij een betrekkelijk eenvoudig leven leidde en zijn dorp niet vaak verliet en dat hij dus geen onderscheid maakte tussen de algemene gevolgen van droogte en de persoonlijke gevolgen voor zichzelf wordt niet aanvaard ter verschoning van deze vaststellingen. De Raad is immers van oordeel dat van verzoeker, die verklaarde afkomstig te zijn uit een landbouwfamilie en een magazijn te runnen waar hij bonen en noten verhandelde die door andere landbouwers op de velden werd geoogst (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 6 en 10) en wiens levensonderhoud aldus sterk beïnvloed werd door deze droogtes, des te meer kan worden verwacht dat hij deze periodes van extreme droogte in zijn regio kan toelichten aan de hand van doorleefde verklaringen en persoonlijke ervaringen over de impact van deze droogtes op zijn situatie. In het bijzonder kan worden verwacht dat hij op een gedetailleerde en doorleefde wijze kan toelichten op welke manier hij in deze periodes van extreme droogtes in zijn voedselvoorziening en levensonderhoud voorzorg en welke impact deze hadden op zijn dagelijkse activiteiten. De Raad ziet voorts niet in waarom verzoekers profiel hem zou verhinderen om een onderscheid te maken tussen de algemene gevolgen van de droogtes in zijn regio en de impact hiervan op zijn persoonlijke situatie. Het is daarentegen geheel niet aannemelijk dat verzoeker louter algemene gevolgen van de droogte kan weergeven, doch er niet in slaagt om deze te koppelen aan zijn eigen leefwereld en persoonlijke situatie. Dit duidt erop dat verzoeker deze periodes van extreme droogte in zijn vermeende herkomstregio niet werkelijk heeft meegemaakt. Ook de *post-factum* toelichting in het verzoekschrift over de impact van de droogte op zijn situatie is nog te vaag om aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk in zijn vermeende herkomstregio verbleef ten tijde van deze periodes van droogte. Deze vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn voorgehouden verblijf in een rurale omgeving in Somalië als lid van een landbouwfamilie.

De bestreden beslissing motiveerde voorts terecht dat verzoekers verklaringen over de overstromingen in zijn vermeende herkomstregio te lacunair zijn om zijn verblijf aldaar tot aan zijn vertrek naar België aan te tonen. Verzoeker voert aan dat van hem niet kan worden verwacht dat hij zich de precieze data van de overstromingen kan geven of hierover meer in detail kan vertellen, gelet op het feit dat de overstromingen plaatsvonden in dorpen op meer dan 30 kilometer van zijn dorp en zij geen persoonlijke gevolgen hadden voor hem. De Raad wijst er hierbij op dat de bestreden beslissing op pertinente en correcte wijze uiteenzet waarom van verzoeker weldegelijk kan worden verwacht dat hij meer gedetailleerde verklaringen aflegt over de jaarlijkse overstromingen in zijn regio: *“Vermits u regelmatig klanten uit Mogadishu en Jowhar in uw magazijn ontving (zie CGVS, p. 10), uw vrouw regelmatig tussen Jowhar en Aqab Duco reisde, en u zelf soms naar Jowhar en naar Mogadishu ging (zie CGVS, p. 8 en 19), kan redelijkerwijze verwacht worden dat u met meer detail kan vertellen over de ernstige overstromingen die bijna jaarlijks in de regio van Jowhar plaatsvonden.”* Verzoeker wordt niet bijgetreden dat dit geen afdoende redenen betreffen, nu uit zijn verklaringen blijkt dat de regelmatige overstromingen in zijn vermeende herkomstregio wel degelijk deel uitmaakten van zijn persoonlijke leefwereld. Verzoekers verweer dat de contacten met de naburige dorpen kort waren en plaatsvonden in het kader van zijn werkzaamheden betreft een loutere bewering, die niet volstaat om aan te tonen dat van verzoeker geen meer uitgebreide kennis van de overstromingen in zijn regio kan worden verwacht. De Raad wijst er hierbij nog op dat uit de motivering in de bestreden beslissing niet blijkt dat van verzoeker wordt verwacht noch vereist dat hij precieze data kan geven van de overstromingen in zijn regio. Uit verzoekers verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud kan evenwel blijken dat verzoeker deze overstromingen in zijn regio ook niet bij benadering kan situeren (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 21-22). Verzoeker toont hiermee niet aan dat hij werkelijk in zijn regio van herkomst verbleef ten tijde van deze overstromingen.

De Raad treedt verder de bestreden beslissing bij dat verzoekers verklaringen over de cholera-uitbraken en de vaccinatiecampagne in zijn vermeende regio eveneens te beperkt zijn om zijn voorgehouden verblijf tot aan zijn vertrek naar België aan te tonen. Waar verzoeker aanvoert dat er zich in zijn regio bijna elk jaar cholera-epidemieën voordoen en er dan ook niet van hem kan worden verwacht dat hij één bepaalde cholera-epidemie aanwijst, is de Raad evenwel van oordeel dat dit een loutere bewering betreft, die niet

wordt ondersteund door concrete elementen of gegevens. Daarentegen stelt de Raad vast dat uit de in het administratief dossier beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 10-13) blijkt dat er in de periode 2017-2018 een grote cholera-uitbraak was in verzoekers vermeende herkomstregio. Er kan van verzoeker, die vader is van zes minderjarige kinderen, redelijkerwijs worden verwacht dat hij dergelijke grote uitbraak van cholera in zijn regio enigszins kan situeren en toelichten, *quod non*, zoals blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 22). Verzoekers verweer dat de vaccinatiecampagne tegen cholera in 2017 niet in zijn dorp kon hebben plaatsgevonden omdat dit onder controle stond van Al-Shabaab, betreft andermaal een loutere bewering die niet wordt ondersteund door concrete elementen of gegevens. De Raad stelt hierbij nog vast dat uit de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 7, nr. 10) blijkt dat 95% van de bevolking in het district Jowhar werd gevaccineerd tegen cholera. Hoe dan ook acht de Raad het niet onredelijk om van verzoeker, die zes minderjarige kinderen heeft en verklaarde dat hij soms naar de stad Jowhar, die onder controle staat van de overheid, ging (*Ibid.*, nr. 16, Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 19), te verwachten dat hij op de hoogte is van deze grootschalige vaccinatiecampagne tegen cholera in zijn regio. Uit zijn verklaringen blijkt dit echter niet het geval, hoewel verzoeker voldoende werd bevraagd over cholera in zijn regio. Hij kan dus andermaal niet aantonen dat hij in zijn voorgehouden herkomstregio heeft verbleven tot aan zijn vertrek naar België.

De bestreden beslissing oordeelde ten slotte terecht dat verzoekers politieke kennis van zijn regio tevens ontoereikend is. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat hij wel degelijk op de hoogte is van de machtsovername in zijn dorp door de overheid op Al-Shabaab op 18 april 2018, merkt de Raad op dat dit geen steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers louter dat de overheid kortstondig de macht had overgenomen in zijn dorp, dat zij één nacht bleven en de volgende ochtend zijn weggegaan, terwijl verzoeker zich niet herinnerde wanneer dit gebeurde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 19-20). Uit de beschikbare landeninformatie (Landeninformatie, stuk 7, nrs. 14-15) kan blijken dat de Somalische overheid op 18 april 2018 de macht heeft overgenomen op Al-Shabaab in verzoekers dorp Aqab Duco, doch hieruit kan nergens blijken dat zij de volgende ochtend verzoekers dorp weer zouden verlaten hebben. Verzoeker brengt evenmin concrete gegevens of elementen bij waaruit dit kan blijken. Bovendien is de Raad van oordeel dat, indien verzoeker werkelijk op de hoogte is van de machtsovername in zijn dorp in april 2018, van hem redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij deze machtsovername enigszins in de tijd kon situeren tijdens het persoonlijk onderhoud, *quod non*. Verzoeker toont met zijn vage en ongestaafde verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en in zijn verzoekschrift dan ook niet aan dat hij de machtsovername in zijn regio van herkomst in april 2018 daadwerkelijk heeft meegemaakt.

Waar verzoeker voorts in het verzoekschrift volhardt dat de machtsovername door Al-Shabaab in zijn dorp in 2006 geen impact had op zijn persoonlijke leven tot hij problemen kreeg met de groepering in 2014, hetgeen hij ook tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 19) merkt de Raad op dat dergelijke verklaringen geenszins aannemelijk zijn. Verzoeker licht thans in zijn verzoekschrift zelf toe dat Al-Shabaab bij de machtsovername buitensporige belastingen instelde op handelaars en de oogst van landbouwers, dat vrouwen verplicht werden gesluierd en zich enkel door het dorp mochten begeven onder begeleiding van een mannelijk familielid en dat mannen verplicht naar de moskee dienen te gaan. Er kan aldus niet worden aangenomen dat de komst van Al-Shabaab geen impact had op verzoekers dagelijkse leven, temeer gelet op het feit dat hij verklaarde handelaar te zijn en bonen en noten oogstte. Het is dan ook geenszins aannemelijk dat verzoeker, toen hem gevraagd werd of er iets veranderde in zijn leven of dat van zijn familieleden toen Al-Shabaab de macht overnam, louter verklaarde "*Het was normaal, ze hebben de macht genomen, maar de problemen startten in 2014 toen ze mijn vrouw hebben meegenomen*" (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 19). Dit geldt te meer nu hij in het verzoekschrift wel de strenge regels die Al-Shabaab oplegde kan toelichten. Verzoekers *post-factum* toelichting in het verzoekschrift doet geenszins afbreuk aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoeker de impact van de machtsovername door Al-Shabaab geheel niet kan toelichten wanneer hem hiernaar tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd, hetgeen niet aannemelijk is en erop duidt dat hij deze machtsovername in zijn vermeende herkomstregio niet werkelijk heeft meegemaakt.

In zoverre verzoeker nog algemeen aanvoert dat de commissaris-generaal onduidelijke vragen stelde, dat er een gebrekkige overdracht van informatie gebeurde door de tolk en dat de commissaris-generaal niet genoeg heeft doorgevraagd op bepaalde punten en dat er een gebrek aan precisie en nauwkeurigheid was, wijst de Raad erop dat dit blote beweringen betreffen. Er dient te worden herhaald dat verzoeker noch zijn advocaat op enig moment tijdens het persoonlijk onderhoud aangegeven hebben dat er zich tolk- of communicatieproblemen voordeden.

Verzoeker verklaarde bovendien zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij de tolk goed kon begrijpen en gaf aan dat hij alle vragen goed had begrepen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 3 en 25). Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt, en dat het aan het CGVS, noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. Met voormelde vage en ongestaafde betoog doet verzoeker dan ook geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing.

Waar verzoeker volhardt dat hij wel over een voldoende kennis beschikt van zijn dorp (de huizen en de moskeeën, de clans in zijn dorp en de namen van naburige dorpen) en citeert uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, wijst de Raad erop dat verzoekers tentoongespreide kennis zoals deze blijkt uit de geciteerde verklaringen verzoekers herkomst uit de regio van Aqab Duco kan staven, die *in se* in de huidige stand van het onderzoek niet wordt betwist, doch verder geen betrekking heeft op zijn kennis van recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst en aldus niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker tot aan zijn vertrek naar België in zijn voorgehouden regio van herkomst heeft verbleven. De Raad stelt bovendien vast dat in de bestreden beslissing kennis met betrekking tot de clans in zijn dorp en de omliggende dorpen in rekening werd gebracht bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen: *“Naast het gebrek aan detail en doorleefdheid in uw verklaringen over uw dagelijks leven in Aqab Duco, blijkt uit uw verklaringen ook dat het u aan de nodige kennis ontbeert om te kunnen concluderen dat u tot aan uw beweerde vertrek in 2020 in het dorp hebt gewoond. U kan weliswaar enkele omringende dorpen correct opsommen en weet welke clans er in uw regio voorkomen, maar uw kennis over incidenten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in uw regio toen u er verbleef is te gebrekkig en uw verklaringen te weinig doorleefd om te concluderen dat u er tot op het moment van uw verklaarde vertrek hebt verbleven.”*

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu wordt vastgesteld dat u geen zicht biedt op waar u de laatste jaren voor uw komst naar België hebt verbleven en wat uw verblijfs- en levensomstandigheden op die plaats(en) waren.

In de eerste plaats valt het op dat uw verklaringen over uw dagelijks leven in Aqab Duco zeer weinig doorleefd zijn. Wanneer u wordt gevraagd meer te vertellen over uw beroep en hoe u dit aanpakte, komt u niet verder dan te stellen dat u het magazijn overnam van uw vader en ervaring kreeg over de verkoop (zie CGVS, p. 10). Wanneer u vervolgens twee maal gevraagd hoe een normale dag er voor u uitzag en hoe u uw job aanpakte, stelt u dat de werknemers op het veld werkten, dat u ze naar daar bracht en dat u zelf in uw magazijn werkte en de producten verkocht (zie CGVS, p. 11). Wat u precies deed van 's ochtends tot 's avonds hebt u bijgevolg niet duidelijk gemaakt. Wanneer u nadien gevraagd welke soorten noten en bonen u verkocht, verklaart u dat er maar één soort noot en één soort boon bestaan in Somalië. U gebruikt hiervoor de algemene Somalische benamingen loos en digir (zie CGVS, p. 10). Gevraagd of er verschillende soorten noten zijn, en of ze een specifieke naam hebben, verklaart u slechts dat er maar één soort noten zijn (ibid.). Hetzelfde verklaart u over de bonen, waarover u stelt dat er in Somalië maar één soort is, de kleine rode bonen (ibid.). Dit zijn echter vreemde verklaringen voor een noten – en bonenhandelaar, van wie wat meer kennis wordt verwacht over het aanbod in Somalië. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, toegevoegd aan het dossier, zijn er verschillende bonensoorten in Somalië, waaronder Adzuki bonen, Kidneybonen, Mungbonen en Cowpeas (black-eyed beans). Wat betreft de noten zijn er variaties van Arecanoten, Karitenoten, Kolanote, pindanoten, Tung noten, amandelen enzovoort. U toont vervolgens weinig interesse in de verschillende notensoorten die hier in België beschikbaar zijn, u zegt dat sommigen er anders uitzien maar dat u ze nooit heeft gegeten (ibid.). Wanneer u vragen gesteld worden over de manier waarop de bonen en noten geteeld worden, bent u ook vaak het antwoord verschuldigd. U stelt wel dat u zelf landbouwer was, maar ook dat u mensen in dienst nam die het werk voor u deden en dat u van die mensen de kocht (ibid.). Bovendien kan u niet vertellen hoe te zien is of de bonen en noten rijp zijn, enkel dat ze na drie maanden uit de grond worden gehaald (ibid.). Omwille van uw beknopte en vage verklaringen over uw dagelijkse bezigheden en over de oogst van de bonen en noten, wordt getwijfeld aan uw verklaringen in verband met uw profiel als groothandelaar en landbouwer. Het is namelijk ongeloofwaardig dat u niet uitgebreider, doorleefder en met meer detail kan vertellen over uw eigen dagelijkse bezigheden. Bijgevolg rijst er twijfel aan uw verklaringen dat u tot aan uw vertrek naar Europa een lid was van een landbouwersfamilie die leefde in ruraal Zuid-Somalië.

Naast het gebrek aan detail en doorleefdheid in uw verklaringen over uw dagelijks leven in Aqab Duco, blijkt uit uw verklaringen ook dat het u aan de nodige kennis ontbeert om te kunnen concluderen dat u tot aan uw beweerde vertrek in 2020 in het dorp hebt gewoond. U kan weliswaar enkele omringende dorpen correct opsommen en weet welke clans er in uw regio voorkomen, maar uw kennis over incidenten en

gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan in uw regio toen u er verbleef is te gebrekkig en uw verklaringen te weinig doorleefd om te concluderen dat u er tot op het moment van uw verklaarde vertrek hebt verbleven.

Zo wordt ten eerste opgemerkt dat u wel op de hoogte bent van de jaartallen waarin belangrijke periodes van droogte en honger uw regio de voorbije tien jaar hebben geteisterd, maar dat u er niet in slaagt om doorleefd en gedetailleerd te vertellen hoe u deze periodes zelf hebt meegemaakt. U stelt dat u zich de droogtes van 2011 en 2017 herinnert en dat er veel problemen waren maar dat jullie konden overleven door de voorraad bonen en noten die jullie hadden (zie CGVS, p. 21). Gevraagd hoe het met de oogst zat, verklaart u enkel dat de oogst niet groeit als het niet regent (ibid.). Gevraagd hoe jullie in die periodes dan konden voorzien in jullie levensonderhoud, herhaalt u enkel dat jullie de voorraad aten (ibid.). Vervolgens gevraagd waar jullie water haalden tijdens de droogtes, stelt u enkel dat jullie water kochten van de watertankers (ibid.). Uit de aan uw dossier toegevoegde landeninformatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Somalië tijdens in 2016/2017 te kampen had met hongersnood, dat de Shabelle rivier die in de nabijheid van uw dorp stroomt op een bepaald moment zelfs droog stond en dat mensen op de vlucht gingen of moesten rekenen op hulpverleners. Als inwoner van een landbouwersdorp die zelf volledig afhankelijk was van zijn velden voor het levensonderhoud van zijn familie, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u niet alleen op de hoogte bent van deze ernstige droogteperiodes en de gevolgen hiervan op de landbouw in uw regio, maar ook dat u op een doorleefde en gedetailleerde wijze kan vertellen over hoe u en uw familie deze periodes hebben beleefd. Het feit dat u dit niet kan ondermijnt dan ook in sterke mate de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat u uw hele leven tot aan uw vertrek in 2020 in Aqab Duco hebt gewoond.

Het CGVS dient ook op de merken dat u zeer weinig weet over de overstromingen die regelmatig de dorpen aan de rivier troffen. U stelt dat er overstromingen waren aan de rivier wanneer er teveel water was (zie CGVS, p. 21), een voor de hand liggend antwoord dat niet aantoonde dat u werkelijk getuige bent geweest van dergelijke overstromingen. Wanneer gevraagd hierover meer te vertellen, slaagt u er niet in hier specifiekere informatie over te geven en stelt u enkel dat u hoorde dat de rivier overstroomde en dorpen verwoestte (ibid.). Wanneer gevraagd wanneer de overstromingen gebeurden, stelt u dat u het zich niet herinnert (zie CGVS, p. 22). U kan het ook niet inschatten, u stelt enkel dat het enkele jaren gebeurde, afhankelijk van wanneer God ze bracht (ibid.). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er de laatste jaren veel problemen ontstonden als gevolg van de overstromingen. Ook waren er periodes van hevige regenval, zoals in oktober 2019, toen er in Zuid-Somalië dubbel zoveel regen viel als normaal waardoor de Shabelle rivier op veel plaatsen overstroomde. Er is onder andere veel schade aangericht aan de landbouwgronden, sommige dorpen zijn volledig onder water gelopen (zo'n 54 dorpen in Jowhar district ondervonden problemen), en mensen uit getroffen gebieden in Jowhar district zijn gevlucht. Vermits u regelmatig klanten uit Mogadishu en Jowhar in uw magazijn ontving (zie CGVS, p. 10), uw vrouw regelmatig tussen Jowhar en Aqab Duco reisde, en u zelf soms naar Jowhar en naar Mogadishu ging (zie CGVS, p. 8 en 19), kan redelijkerwijze verwacht worden dat u met meer detail kan vertellen over de ernstige overstromingen die bijna jaarlijks in de regio van Jowhar plaatsvonden. Het feit dat u dit niet kan, doet twifelen aan uw verklaringen met betrekking tot uw recente herkomst uit het district Jowhar.

Bovendien blijkt u niet op de hoogte van de ziekteuitbraken waarmee de provincie Middle Shabelle te kampen had. Wanneer gevraagd naar periodes waarin veel mensen ziek werden, stelt u eerst dat u zich dat niet herinnert (zie CGVS, p. 22). Gevraagd of het water altijd voldoende proper gehouden kon worden, stelt u dat mensen tijdens het warme weer soms cholera kregen. Gevraagd naar een periode waarin er een uitbraak was van cholera, stelt u opnieuw dat u zich de periode niet herinnert (ibid.). Verschillende keren gevraagd om een inschatting te maken van de periode waarin de uitbraak plaatsvond, herhaalt u dat u het niet meer weet, maar dat de cholera afgelopen is als het regent (ibid.). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, verspreidde de cholera uitbraak zich langs de Shabelle rivier, waar onder andere Jowhar getroffen werd in 2018. De uitbraak was echter zowel een gevolg van droogte, als van de overstromingen waarmee de regio in die periode te kampen had en die leidden tot besmetting van het water. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt was er in 2017 in Jowhar district echter een vaccinatiecampagne waarbij 95% van de bevolking gevaccineerd werd tegen cholera. Hierover vermeldt u niets wanneer u gevraagd wordt of u zich een cholera uitbraak herinnert (ibid.). Het feit dat u hierover zo beknopt en vaag blijft, wijst erop dat u deze cholera-uitbraak en de vaccinatiecampagne niet hebt meegemaakt. Zo wordt de geloofwaardigheid van uw beweerde recente herkomst uit Aqab Duco opnieuw op de helling gezet.

Ook op politiek vlak stelt het CGVS vast dat uw kennis van de omstandigheden van uw dorp en de regio ontoereikend is. In de eerste plaats is het opvallend dat u stelt dat Al-Shabaab de macht heeft in uw dorp, van 2006 tot nu toe (zie CGVS, p. 19). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, tevens toegevoegd aan uw dossier, vond er in april 2018 een militaire operatie plaats in enkele dorpen nabij Jowhar, waaronder Aqab Duco zelf, waarbij Al-Shabaab verdreven werd door AMISOM en het Nationale Somalische leger. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, ondanks dat volgens uw verklaringen op dat moment in het dorp woonde, is ongeloofwaardig. U stelt wel dat de overheid een keer probeerde de macht te nemen en dat dit niet lukte, maar u kan deze gebeurtenis niet plaatsen in de tijd (*ibid.*), waardoor deze opmerking het CGVS evenmin kan overtuigen van uw bewering dat u tot vlak voor uw komst naar Europa in Aqab Duco woonde.

Ook wanneer u twee maal wordt gevraagd wat er in uw leven veranderde nadat Al-Shabaab de macht nam in uw eigen dorp, stelt u dat alles normaal was en dat u pas in 2014 problemen met hen kreeg door de handel van uw vrouw (*ibid.*). Vervolgens stelt u herhaaldelijk dat Al-Shabaab de macht hebben genomen in Jowhar stad in 2006, en dat u niet weet wanneer ze uit Jowhar zijn vertrokken (zie CGVS, p. 20). Gevraagd of u zeker bent van dit jaartal, bevestigt u dit (*ibid.*). Volgens onze informatie nam in 2006 de Unie van Islamitische Rechtbanken even de controle in Jowhar maar hetzelfde jaar nam de overheid terug over. In 2009 nam Al-Shabaab de controle in Jowhar en zij bleven slechts tot 2012 aan de macht. Vermits de overname van de overheid in Jowhar gebeurde in dezelfde periode dat uw vrouw tabak en qat ging kopen in Jowhar, kan echter verwacht worden dat u op de hoogte bent van de machthebbers in die stad. Bovendien valt het op dat u geen enkele naam kent van een leider van Al-Shabaab wanneer hiernaar gevraagd (*ibid.*). Het is ongeloofwaardig dat u geen verschil merkte na de machtsovername van Al-Shabaab in uw dorp in 2006, en dat u niet op de hoogte bent van de (korte) overname van de overheid in 2018. Ook is het niet aannemelijk dat u niet op een meer doorleefde manier kan vertellen over veranderingen in uw leven in die periode of over de machthebbers in uw dorp.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco gelegen in het district Jowhar in de provincie Middle Shabelle.”

Verzoekers verwijzing in het verzoekschrift naar de ondergane vervolgingsfeiten is niet relevant, gezien uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker zijn vermeend verblijf in zijn beweerde regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België niet aannemelijk heeft gemaakt. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan en de aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek uit zijn regio van herkomst.

Waar verzoeker opmerkt dat hij verschillende documenten heeft neergelegd ter staving van de door hem ingeroepen vervolgingsfeiten, waaronder het medisch attest in hoofde van zijn dochter S.A.O., foto's en een video-opname over de littekens van zijn dochter (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nrs. 5-7), merkt de Raad op dat deze documenten geen afdoende bewijswaarde bieden ter staving van de door verzoeker ingeroepen vervolgingsfeiten. De Raad merkt op dat het neergelegde medisch attest (*Ibid.*, nr. 5) louter melding maakt van bepaalde littekens in hoofde van verzoeksters dochter S.A.O., doch dergelijk attest vormt geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin S.A.O. deze littekens opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke gesteldheid is ontstaan. Waar verzoeker verwijst naar arresten van het EHRM, dient vastgesteld te worden dat uit het arrest “*R.J. tegen Frankrijk*” van 19 september 2013, kan worden afgeleid dat, indien dat bewijsmiddel een sterke aanwijzing vormt dat de gestelde onmenselijke behandeling in het land van herkomst, het letsel van de asielzoeker heeft veroorzaakt, kan dat de betrokken staat ertoe verplichten om nader onderzoek naar dat bewijsmiddel te laten verrichten om twijfel weg te nemen dat de asielzoeker na uitzetting naar het desbetreffende land wordt onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM. Of dat bewijsmiddel tot nader onderzoek noopt, moet de staat beoordelen in het licht van de gestaafde dan wel geloofwaardig te achten persoonlijke situatie van de asielzoeker en tegen de achtergrond van de algemene situatie in het desbetreffende land (*cf.* § 53 t/m 56 van het arrest *R.C. tegen Zweden*, van 9 maart 2010, nr. 41827/07, § 41 t/m 44 van het arrest *D.N.W. tegen Zweden*, van 6 december 2012, nr. 29946/10, § 62 van het arrest *I. tegen Zweden*, van 5 september 2013, nr. 61204/09, en § 39 t/m 42 van het arrest *R.J. tegen Frankrijk*, van 19 september 2013, nr. 10466/11). *In casu* werd reeds geoordeeld dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers recente herkomst en asielmotieven, zodat verder onderzoek zich niet opdringt. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is ten slotte niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

De foto's en video-opname van de littekens van S.A.O. (*Ibid.*, nrs. 6-7) kunnen evenmin uitsluitend bieden over de omstandigheden waarin S.A.O. deze verwondingen opliep. Dergelijke documenten laten dan ook niet toe om de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

Waar verzoeker verwijst naar zijn vrees voor gedwongen rekrutering van zijn kinderen en de uithuwelijking van zijn dochters en hierbij steunt op zijn verklaringen over zijn herkomst, merkt de Raad op dat, gelet op hetgeen voorafgaat, volgende motivering in de bestreden beslissing onverminderd overeind blijft: *“Wat betreft de vrees tot rekrutering van uw zonen M.A.O. en Y.A.O., en de uithuwelijking van uw dochters S.A.O., L.A.O., B.A.O. en Ba.A.O., dient te worden opgemerkt dat uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van recente herkomst deze vrees ondermijnen, vermits u niet heeft aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al-Shabaab de controle heeft. U brengt, naast de ongeloofwaardig bevonden problemen met Al-Shabaab, geen andere elementen aan waaruit blijkt dat uw dochters onder dwang zouden moeten huwen met Al-Shabaab in geval van terugkeer naar Somalië. U brengt evenmin concrete elementen aan die erop wijzen dat uw zoons onder dwang ingelijfd zouden worden door Al-Shabaab ingeval van terugkeer naar Somalië (zie CGVS, p. 24). U maakt met andere woorden deze elementen niet concreet aannemelijk.”*

Wat betreft de door verzoeker ingeroepen vrees voor herbesnijdenis van zijn dochters bij een terugkeer naar Somalië, merkt de Raad op dat uit de door verzoeker neergelegde attesten (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 6, nrs. 1-4) blijkt dat verzoeksters dochters reeds besneden zijn, hetgeen niet wordt betwist. De Raad merkt verder op dat, indien verzoeker meent dat hij en zijn kinderen nood hebben aan internationale bescherming omwille van het feit dat zijn moeder zijn dochters zou willen herbesnijden, het aan hem toekomt om, gelet op de zijn schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van zijn verblijfplaatsen en zijn levensomstandigheden voor zijn komst naar België, *quod non*. Wanneer hij geen zicht biedt op zijn verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert hij de asielinstanties zich een juist beeld te vormen over zijn werkelijke nood aan internationale bescherming. Door zijn gebrekkige medewerking, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, wanneer en om welke redenen hij zijn werkelijke land of regio van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg beklemtoond worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de actoren van zijn vrees of risico situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt en de persoonlijke aspecten van verzoeker betreffen waarover enkel hij de nodige klaarheid kan scheppen, te verhullen, maakt hij bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij of zijn kinderen mogelijk koesteren, of een reëel risico op ernstige schade die zij mogelijk zouden lopen. Verzoeker beperkt zich aldus tot een louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging, doch dit volstaat niet om te besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker moet de vrees *in concreto* aannemelijk maken. Verzoeker blijft hierbij echter in gebreke. In dit verband wees de bestreden beslissing er ten overvloede nog op dat verzoeker vage verklaringen aflegde over de vrees voor herbesnijdenis van zijn dochters: *“Wanneer u gevraagd waarom hun grootmoeder hen zou controleren en eventueel opnieuw zou besnijden, stelt u dat ze het misschien niet goed gedaan heeft en het opnieuw zou doen omdat dit de cultuur is van het dorp (zie CGVS, p. 12). Vermits hun grootmoeder de besnijdenis zelf had uitgevoerd en in al de jaren nadien nooit gecontroleerd heeft of het in orde was, is dit scenario niet aannemelijk. Wanneer u gevraagd waarom L.A.O. een ander type besnijdenis heeft ondergaan dan uw andere dochters, stelt u dat u het niet weet omdat u op dat moment niet thuis was (ibid.). Even later stelt u dat ze niet al uw dochters zal herbesnijden, omdat L.A.O. anders besneden was (zie CGVS, p. 12-13). U verklaart dat L.A.O. besneden zou worden zoals uw andere dochters als zij terugkeert (ibid.). Volgens het medisch attest heeft L.A.O. echter als enige type 2 ondergaan, en werd dus reeds ernstiger besneden dan uw andere dochters, waarbij type 1 werd uitgevoerd. Het is dus onwaarschijnlijk dat zij als enige herbesneden zou worden. Uw vage verklaringen over dit thema ondermijnen bijgevolg de vrees voor herbesnijdenis van uw dochters.”* Waar verzoeker aanvoert dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud verkeerdelijk begreep dat zijn dochter L.A.O. minder ernstig besneden was dan zijn andere dochters en daardoor dacht dat zij als enige zou worden herbesneden, wijst de Raad erop dat dit andermaal aantoonde dat verzoekers vrees voor herbesnijdenis van zijn dochters niet concreet aannemelijk maakt, gezien hij niet op een duidelijke wijze kan duiden wie van zijn dochters zou worden herbesneden of waarom. Verzoeker kan dan ook geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in zijn hoofde of in hoofde van zijn dochters op grond van vrouwelijke genitale verminking (VGV) *in concreto* aannemelijk maken.

Waar verzoeker nog lidkaarten van GAMS neerlegt (*Ibid.*, nr. 8), merkt de Raad op dat niet betwist wordt dat verzoeker en zijn dochters lid zijn van deze organisatie, doch hieruit kan niet worden afgeleid dat hij of zijn dochters in Somalië enige vrees voor vervolging heeft gerelateerd aan VGV.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker aanvoert dat de stad Mogadishu geen intern vestigingsalternatief vormt voor hem, merkt de Raad op dat *in casu* geen toepassing werd gemaakt van het concept intern vestigingsalternatief naar de stad Mogadishu. Verzoekers betoog op dit punt is dan ook niet dienstig.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde recente herkomst uit het dorp Aqab Duco in het district Jowhar in de provincie Middle Shabelle in Somalië niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Verzoekers verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie in de provincie Middle Shabelle (verzoekschrift, stuk 3) is bijgevolg niet dienstig.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijke onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 4).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP